Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

laborē. p⁹ degustatā contemplatiue uite dul
cedinē de mīa dī c̄fidens semꝫ ipsā intrinsec⁹
consolat̄. Ueni inq̄t & reuertam̄. Ueni p fidē.
reūtam̄ p spem & karitatē. forte pat̄ mīs ce
lestis diues in mīa. obliuioni tradidit pec
catoꝝ meoꝝ contagia. & p nob sollicitat̄. qa
in miserationib⁹ suis tantope nos c̄fidentes
nullaten⁹ pire paciet̄. Qui ait. Ecce uir dī
ē in ciuitate hac uir nobilis. omē qd loq̄t
absq; ambiguitate uenit. P uirū dī uirū no
bilē sacra scripta intelligi potest. que homi
nē qui p ignobilitatē peccatoꝝ a dō patre
degenerauit. qualit̄ uirilib⁹ uirtutū opib⁹ redire ad dm̄
debeat admonet & instruit. Ait nanq; In qua
cūq; hora c̄uersus ingemueris. saluus eris.
Omnis ut eadē dic̄ scpta q fac̄ peccatū seruus
ē peccati. s; si liber & nobilis fieri desidat.
conūtat̄ necesse ē & ingemiscat. Si pfecte
conūsus ingemuerit. in ignobilitate peccatoꝝ
nullom̄ pire potest. ipso mīaꝝ dno testante
ubi dic̄. Nolo mortē peccatoris. s; ut c̄uertat̄
& uiuat. Bene aut̄ de hoc nobili uiro dicit̄.
omē qd loq̄tur absq; ambiguitate uenit.
qa sic̄ uerū credit̄. qcqd boni bonis de et̄ne
beatitudinis gaudiis in sacra scpta repmitt
it̄. ita uerū nichilomin⁹ compbat̄. qcqd ma
li malis de et̄na dāpnatione eadē scptura